

Vi sige: de sidste syv Dage forud for Juleaften. Juleaften maa man som bekendt ikke have aabent saa længe.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Butikkerne skulde kunne holdes aabne de Dage, der holdes Dyrskuer og Markeder, have vi indskudt Ordet: „større“ forud for „Dyrskuer“; det var efter Lovforslaget kun, naar det var Dyrskue eller Marked. Vi have ikke ment, at der var Grund til at ulejlige Indenrigsministeren med Spørgsmaal om, hvorvidt Dyrskuet eller Markedet havde en saadan Betydning, at Butikkerne skulde holdes aabne. Det, mene vi, at de stedlige Kommunalbestyrelser kunne afgøre. Det var Ændringsforslagene til § 2.

Til § 3 har Mindretallet stillet et Ændringsforslag; det skal jeg ikke dvæle ved. Til § 4 er der stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa at sætte en skrap Klemme paa de Personer, hvem vi give Lov til at holde aabent ud over den almindelige Lukketid, for at forebygge, at denne Bestemmelse misbruges. Dels give vi i Lovforslaget Kagebagerier Lov til at holde aabent, men saaledes, at de kun maa sælge Is og Konditorkager, og det samme gælder Konditorier, og dels give vi beværtningsdrivende Lov dertil, men saaledes, at de kun maa sælge tilberedte Spisevarer af egen Tilvirkning, men saa tilføje vi til den Straffebestemmelse, som Lovforslaget indeholder, og som vi i det hele lade staa, at naar en Person, der saaledes har Tilladelse til at holde aabent udover den almindelige Lukketid, efter denne Tid sælger Varer, som det paa det Tidspunkt ikke er ham tilladt at sælge, og han gør det to Gange, bliver han at dømme til Fortabelse af Retten til at holde Forretningen aaben efter den almindelige Lukketid. Med andre Ord, hvis en Kagebager tillader sig efter Kl. 8 at sælge ud af Huset andre Ting end Is og Konditorkager eller en Beværter at sælge andre Ting end tilberedte Spisevarer af egen Tilvirkning, og han gør det to Gange, fratager man ham Retten til at holde aabent efter Kl. 8. Denne Bestemmelse have vi ikke turdet give Anvendelse paa Apoteker, for til dem kan man ikke sige: I skulle holde aabent til Kl. 8, men ikke efter den Tid. Thi skulle de handle som Apoteker, maa de holde aabent hele Natten. Det er kun den sidste Sætning i Ændringsforslag Nr. 8, der er faldet Udvalget noget for Brystet. Den betyder kun dette, at hvis Apotekerne forbyrde sig mod den Lovbestemmelse, at de ikke maa sælge Købmandsvarer om Natten, faa de

Mulkten, men det betyder ikke, at man kan lukke for dem om Aftenen.

Endelig have vi foreslaaet, at Loven skal underkastes en Revision inden Udgangen af Finansaaret 1912—13. Det staar ganske vist Udvalgets Flertal klart, at Lovens Formaal og Indhold er uomtvistelig godt, og vi tvivle ikke om, at det vil blive staaende, jeg vil ikke sige i evig Tid, men i alt Fald i saa lang Tid, indtil hele Tankgangen paa det Omraade vender op og ned. Man vender jo en Gang imellem op og ned her i Livet. Hvad den ene Tidsalder anser for frem, anser den anden for tilbage. Det kan altsaa være, der kommer et Tidspunkt, hvor man atter holder den personlige Frihed saa højt, og hvor Udviklingen er saaledes, at man mener, man ganske kan slaa en Streg over alle saadanne Politibestemmelser. Vi mene, det vil vare længe, før det kan ske. I den Fremtid, vi have at beskæftige os med, kan det ikke ske. Medens vi saaledes i det hele anse Lovforslaget for udmærket, mene vi, at der er Grænsebestemmelser og Undtagelsesbestemmelser, med Hensyn til hvilke det kan være ganske rimeligt, at man, naar nogen Tid er gaaet, vil sige, at de ere ganske overflødige, eller at man ikke behøver at have saa store Undtagelser. Der kan ogsaa være et og andet Punkt, hvor der kan trænges til en Undtagelsesbestemmelse, som ikke findes. Derfor mene vi, at det er rigtigt, at der i Lovforslaget indsættes en Bestemmelse om Lovens Revision inden 5 Aar.

Foruden disse Bestemmelser, om hvilke jeg altsaa vil fremhæve, at hele det store Flertal af Udvalget, som overhovedet vil have Loven, er enigt derom, have vi haft et Forslag fremme om, at naar en Købmand sælger efter Lukketid, skal ikke blot han mulkteres, men ogsaa Kunden, for saa vidt Købmanden staar og gør ham opmærksom paa, at han ikke maa sælge, og Kunden saa alligevel forlanger det. Dette Forslag have vi imidlertid ladet falde. Dette betyder dog ikke, at vi ville anse en saadan Fordring for urimelig, men det betyder, at vi ikke have villet øge Modstanden mod Loven ved paa dette Omraade at indføre noget nyt.

I øvrigt skal jeg gøre den Slutningsbemærkning, at naar Flertallet af Udvalget saaledes har kunnet enes og mødes om de samme Ændringsforslag i Tilslutning, som det vil vise sig, til den højtærede Indenrigsminister, ere vi blevne pressede sammen ved Modstanden mod Loven. Forholdet er jo ikke det, at der ikke indenfor